

[Ole Espersen]

det fremgår også af vores forslag, og det mener vi er forsvarligt under de betingelser, som selvfølgelig vil blive opstillet i den lovgivning, som vi også har vores tanker om hvordan skal se ud, og som gerne skulle blive resultatet af dette her. Men naturligvis ligger der en vis udvidelse af muligheden for at varetægtsfængsle, og baggrunden for det – og det er til hr. Leif Hermann – er igen muligheden for hurtigere at få færdigbehandlet disse sager.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning, og så slutter vi de korte bemærkninger nu og går tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vil det ikke være muligt for hr. Ole Espersen, når vi nu går tilbage til ordførerrækken, at overveje, hvad det egentlig er, der skal stå i denne lovparagraf, så vi andre og offentligheden kan få det at vide? Nu bliver der jo lidt betænkningstid.

Nør Christensen (CD):

Ved folketingsvalget den 10. januar vidste vi jo her i tinget, at både hr. Lind og hr. Wilhjelm forsvandt, og da også min person gled ud af retsudvalget på et senere tidspunkt, havde jeg egentlig en svag fornemmelse af, at de korte bemærkninger tid var ved at være forbi, men det ser ud til, at retsudvalget ikke har forandret sig.

Vores ordfører i denne sag, fru Birgith Mogensen, kan ikke være til stede, og jeg skal på hendes vegne fremføre nogle af CDs synspunkter.

For så vidt angår genfremsættelserne vil jeg henvise til, hvad vi tidligere har sagt her i folketinget, og jeg vil herudover knytte nogle enkelte bemærkninger til de enkelte lovforslag og beslutningsforslaget. Jeg må dog erkende, at vi kommer ind i debatten på et temmelig sent tidspunkt, og det vil derfor være svært at fremkomme med helt afgørende forskellige bemærkninger, uden at man med rette kan hævde, at det har været sagt før om end på en anden måde og med et andet ordvalg, men af justitsministerens bemærkninger til lovforslag nr. L 80 og L 79 fremgår det, at det nye lovforslag indebærer

en væsentlig udvidelse af antallet af sager, som skal behandles med lægdommere, og som det videre fremgår af bemærkningerne, er det nu tanken, at en udvidelse af domsmandsordningen også kommer til at omfatte de vigtigere politisager.

Det skal vi på ingen måde stille os skeptiske over for, men jeg vil gerne på CDs vegne gøre opmærksom på, at vi føler, at der er et problem med udvælgelsen af domsmænd ad de politiske kanaler. Måske vil det være muligt at få justitsministeren til at foretage en undersøgelse af dette spørgsmål. Vi har bragt i erfarung, at et af de kriterier, man udvælger efter, er særlig offentlig interesse, og at det er foreslået af retsplejerådet. Jeg mener, at dette problem kunne fortjene at blive genstand for en nærmere vurdering, for man kan med rette stille sig skeptisk over for f.eks. socialdemokratiske domsmænd eller fremskridtsdomsmænd osv. Jeg gør opmærksom på, at det er tilfældigt valgt.

Jeg vil derfor bede justitsministeren om at foranledige en nærmere undersøgelse af dette problem, som jeg føler kan trænge til en ansigtsløftning. Måske kunne vi endda på et tidspunkt få en mere generel debat om betydningen og indplaceringen af såvel domsmænd som nævninge.

Lovforslag nr. L 88, der er fremsat af det radikale venstre, går efter vor opfattelse for vidt. Hr. Bernhard Baunsgaard arbejder givet ud fra en god overbevisning, men mon ikke vi andre skulle gøre endnu et forsøg på at overbevise hr. Bernhard Baunsgaard om, at man ikke skal forringe politiets arbejde. Hvis man virkelig mener alvorligt, at der skal være retstilstande her i landet, kan det ikke nytte, at man fortsat forringer politiets i forvejen vanskelige opklaringsarbejde gennem f.eks. den delvise isolation. Enhver, der kender til fængselsforhold, vil afvise delvis isolation som hensigtsmæssig; det må og skal være et enten-eller.

Enhver forringelse af politifolks arbejde medfører også en, jeg havde nær sagt negativ, men i hvert fald passiv holdning hos de enkelte politifolk, en opgivende holdning, en holdning, der går i retning af, at flere og flere siger, det ikke nytter noget. Vi kan lige så godt bare sige, at vi er her i tidsrummet mellem kl. 8.00 og kl. 16.00. Det er en tendens, som vi af al kraft må gå imod, og vi må i